Retorn a Ítaca

written by Sara Carbonell | 31 d'August de 2023

La majoria de docents, de totes les etapes, hem tingut unes setmanes de vacances en les quals moltes i molts hem pogut fer algun viatge, escapar-nos al poble o visitar a amics o familiars d'altres llocs. Ara arriba el moment de tornar a casa, de tornar al treball i als nostres llocs, però com ens plantegem este retorn?

En la literatura podem trobar diferents exemples de personatges que tornen a les seues llars després d'un període de temps fora. Alguns ho viuen amb més il·lusió que uns altres. Nosaltres podem triar quina història ens inspira. Jo em quede amb la de l'Odissea, en la qual el retorn a Ítaca per part de Telémaco i d'Ulisses és molt desitjat i il·lusionant. Així vull viure jo el retorn al meu centre educatiu, a la meua Ítaca, no sols perquè siga molt més bonic, sinó perquè viure-ho com una cosa negativa, com un càstig, com una desgràcia (estic sentint molts comentaris i veig publicacions en xarxes en esta línia) tindrà un impacte negatiu en l'inici del curs acadèmic i, la veritat, és bastant trist.

En cadascuna de les nostres "Ítacas" ens esperen moltes persones: companyes i companys, alumnat, familiars, personal no docent… Però també projectes, il·lusions, reptes educatius a superar i somnis de millora educativa. Si això no ens dóna ganes de tornar, tal vegada hauríem de pensar quins efectes pot tindre eixe desencantament en la

nostra professió i en les nostres vides.

En l'Odissea, Atenea és la dels ulls brillants i d'esta lluentor als ulls parlava molt Jesús Gómez com la clau per a millorar el món. En *Amistades Creadoras* es parla molt de la importància de l'optimisme com a requisit per a somiar un món millor i construir-lo dia a dia, de com les persones pessimistes no confien en eixa possibilitat i perjudiquen les seues pròpies vides. Com diu este llibre, hi ha milions de persones que sense deixar de ser crítiques amb la realitat decideixen fer alguna cosa per a millorar-la.

Tenim una oportunitat este curs per a tornar amb il·lusió desbordant, amb optimisme i amb la lluentor als ulls que arribarà a les comunitats educatives per a irradiar possibilitats i esperança. Demà, quan torne al meu centre educatiu, portaré l'alegria per tornar a ajuntar-me amb un equip que té a les seues mans millorar l'educació perquè, com li diu Atenea a Telémaco: «(…) no està bé vagar més temps fora de casa». Tornem a les nostres "cases", als nostres centres educatius, amb l'emoció de qui ha passat un temps lluny. Perquè els xiquets i xiquetes, adolescents i joves, ens estan esperant.

[Imatge: Freepik]